

Азъ отъ вълча избѣгахъ,
 Азъ отъ меца избѣгахъ, —
 И отъ тебъ ще избѣгамъ.

— „Ахъ, каква хубава пѣсень!“ — казала лиса :
 — но слушай, гължбичке, азъ съмъ стара и не дочу-
 вамъ. Седни ми на муцуната и я изпѣй още веднажъ
 по-силно.

Качила се питката на лисината муцуна и пакъ
 запѣла.

„Благодаря, питке, благодаря! Много хубава пѣ-
 сень, — какъ ми се щѣ пакъ да я чуя! Седни ми,
 миличка, на езика и я изпѣй още веднажъ, казала
 лиса и проточила езикъ. Глупавата питка седнала на
 лисиния езикъ, а лиса — лапъ! — срускала питката.